

1. De geschiedenis loopt uit op een feest!

Stel je voor dat je werd uitgenodigd door Koning Willem-Alexander en Koningin Máxima voor de bruiloft van Prinses Amalia en haar echtgenoot. Als je ook maar éniqsins de mogelijkheid zou hebben, zou je daar toch een dag voor vrijmaken? Als je ook maar éniqsins de mogelijkheid hebt, maak je daar toch graag een dag voor vrij. Want ja, zoiets dat is toch iets volstrekt unieks, *once in a lifetime*. Weet u wat ik zo opmerkelijk vindt? Dat het einddoel van de geschiedenis in de Bijbel wordt getekend niet als een groot, geheimzinnig, donker gat; en ook niet als een afschuwelijke afgrond; niet als een vreselijke natuurramp, een enorme meteoriet die alles verwoest, of een kernramp, of een tsunami... De Bijbel zegt wel duidelijk: 'Er gebeuren rampen, er zijn oorlogen en aardbevingen, die zullen ook in kracht toenemen.' Maar het einddoel is niet een enorme catastrofe. Het einddoel is zelfs niet het laatste oordeel. Nee, het einddoel ligt voorbij dat laatste oordeel. Het einddoel is... een feest! Het wordt al aangekondigd door de profeet Jesaja, meer dan zeven eeuwen voor Christus. We hebben het gelezen, Jesaja 25: 6: 'Op deze berg (de berg Sion, waar Jeruzalem op ligt) richt de HEER van de hemelse machten voor alle volken een feestmaal aan: uitgelezen gerechten en belegen wijnen, een feestmaal rijk aan merg en vet, met pure, rijpe wijnen.' En ook aan het éind van de Bijbel, in het boek Openbaring, wordt opnieuw gesproken over een feest, Openbaring 19: 9. Daar vertelt de apostel Johannes over een engel die in een visioen tegen hem zegt: 'Schrijf op: "Gelukkig zijn zij die voor het bruiloftsmaal van het Lam zijn uitgenodigd."' Het Lam, dat is Jezus, die Zichzelf heeft opgeofferd aan het kruis, als een Offerlam. Dus daar, in Openbaring 19, gaat het over God Zelf, die een bruiloftsmaal klaarmaakt voor Zijn Zoon Jezus, die gaat trouwen met Zijn bruid, dat is Zijn gemeente, dat zijn alle mensen die in Hem geloven. En ook in het verhaal van Jezus gaat het over een koning, die een bruiloft voorbereidt voor zijn zoon. Die zoon, daarmee bedoelt Jezus dus Zichzelf. Dát is waar de geschiedenis op uitloopt: op een feest! God is zó royaal, zó uitnodigend! Het is ook echt een féést om God te mogen kennen en om met Hem te mogen leven. Zelfs al ga je door héél moeilijke tijden, het is zó bijzonder om elke dag weer alles met Hem te kunnen bespreken, en om te merken dat Hij voor je zorgt.

2. Wie neemt de uitnodiging aan?

Dát is dus waar het allemaal naartoe gaat, naar een feest! En voor dat feest worden mensen uitgenodigd, natuurlijk! En wie zou niet willen komen, in het paleis van de Koning, om daar aan te schuiven? Ja, en toch loopt het hiérop vast. Vers 3: 'Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden voor de bruiloft bijeen te roepen, maar die wilden niet komen.' Hè? Lees je dat goed? 'Zij wilden niet komen.' Hoezo niet? Waarom niet? Het staat er niet bij. Maar wat ze ook gedacht hebben: ze komen niet! Wat bedoelt Jezus hiermee? Wie zijn die genodigden die niet willen komen? De meeste bijbeluitleggers zijn het met elkaar eens: dat zijn met name de Joodse leiders. God stuurde Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld, de Messias waar het Joodse volk al eeuwenlang naar uit keek. Maar toen Hij op aarde leefde, wilden de Joodse leiders niets met Hem te maken hebben. Ze scholden Hem uit voor 'veelvraat' en 'wijnzuiper', en nog veel erger: op het moment dat Jezus deze gelijkenis vertelt, hebben de Joodse leiders al vólop plannen gemaakt om Hem te laten doden. Ze willen niets met Jezus te maken hebben, niets! Net als die bruiloftsgasten die niet komen: ze willen niets met de zoon van de koning te maken hebben. En het wordt nog erger! Vers 4 tot 6: 'Daarna stuurde hij andere dienaren op pad met de opdracht: "Zeg tegen de genodigden: 'Ik heb het feestmaal bereid, ik heb mijn stieren en het mestvee laten slachten. Alles staat klaar, kom dus naar de bruiloft!'" Maar ze negeerden hen en vertrokken, de een

naar zijn akker, de ander naar zijn handel. De overigen namen zijn dienaren gevangen, mishandelden en doodden hen.' Je zou zeggen: 'Dit is pure waanzin!' Je krijgt een geweldige uitnodiging, en je doodt de boodschappers! Dit is zó ongehoord! Maar het is wel gebeurd! De Joodse leiders hebben al vaker profeten van God vermoord, en nu staan ze op het punt om Jezus te vermoorden, de Zoon van God Zelf! Het is alsof Jezus hen met dit verhaal nog éven een spiegel voorhoudt, een ernstige waarschuwing: 'Wéét wat je gaat doen!' Maar ze gaan door en Jezus wórdt gekruisigd... En nu kunnen wij natuurlijk wel met het vingertje gaan wijzen naar de Joodse leiders van toen. Maar het volk Israël staat altijd in de Bijbel model voor de héle mensheid. Daarom beleven we vandaag

ook de Israëlzondag. Niet omdat we allemaal fan moeten zijn van de Israëlische regering, maar omdat we gedenken dat God trouw is aan Zijn volk Israël, ook als dat volk fouten maakt. Want God laat in Israël zien hoe trouw Hij is aan alle mensen! Omgekeerd geldt het ook: de weerstand in Israël tegen Jezus laat ook iets zien van de weerstand in ons allemaal tegen Jezus. Blijkbaar is er iets in ons dat Hem niet wil. Iets in ons verzet zich tegen de uitnodiging voor Zijn grote feest. Wat is dat toch? Waar zit die weerstand? Weet u het? Zou

het zo zijn dat we er niet goed tegen kunnen: tegen die volmaaktheid van God, Zijn goedheid, Zijn volkomen rechtvaardigheid? Ik sprak een keer op een begrafenis over de hemel: dat het daar altijd goed is, geen leugen meer, geen bedrog, geen tranen, geen pijn. En iemand zei: 'Mmmm, saai.' Is dat het? Dat je altijd wordt getriggerd door wat fout is, door wat slecht is, het spannende van overspel, of diefstal, of bedrog...? Wat is het, waardoor je níét gaat naar die bruiloft? Of wekt die Koning irritatie op omdat hij Kóning is? En komt hij zo aan jouw eigen koninkrijkje? Wat er hier gebeurt, in dit verhaal, dat álle gasten het laten afweten, dat er zelfs staat: 'ze negeerden hen en vertrokken, de een naar zijn akker, de ander naar zijn handel', dat is zó ongehoord! Voor óns geldt dat al, hier in het westen, laat stáán in het Midden-Oosten, waar gastvrijheid en beleefdheid zó enorm belangrijk zijn. De reactie van de koning komt op óns ontzettend bruut over, maar voor de tijdgenoten van Jezus was dit volstrekt normaal en rechtvaardig. Vers 7: 'De koning ontstak in woede en stuurde zijn troepen eropaf, hij liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.' Dat laatste moet voor de Joodse leiders hard aangekomen zijn. Want hún stad, dat was Jeruzalem, dat was hun grote trots! De stad van God, met de tempel! Maar Jezus waarschuwt hier opnieuw: 'Jullie stad is niet veilig...' En inderdaad, in het jaar 70 staken de Romeinen Jeruzalem in brand, precies zoals Jezus hier zegt.

3. De uitnodiging gaat verder, God is zó royaal!

En dan gaat het verhaal verder, vers 8: 'Vervolgens zei hij tegen zijn dienaren: "Alles staat klaar voor het bruiloftsfeest, maar de genodigden waren het niet waard. Ga daarom naar de toegangswegen van de stad en nodig voor de bruiloft iedereen uit die je tegenkomt." De dienaren gingen de straat op en brachten alle mensen die ze tegenkwamen bijeen, zowel goede als slechte. En de bruiloftszaal vulde zich met gasten voor de maaltijd.' Wat gebeurt hier? Wat bedoelt Jezus? Waar het hier over gaat, dat is de manier waarop het Evangelie de wereld in gegaan is. De Joodse leiders moesten niets van Jezus weten. In Jeruzalem werden de eerste christenen keihard vervolgd. En wat gebeurde er toen? De christenen vluchtten weg, alle kanten op, en zo ging de boodschap van Jezus naar de andere volken. Overal werden mensen christen, uit allerlei volken. Doordat het volk Israël massaal Jezus afwees, ging de uitnodiging verder, naar de heidenvolken, zoals ook wij zijn! Alle niet-Joden worden in de Bijbel heidenen genoemd. In de brief die Paulus later schreef aan de gemeente in Rome gaat het ook over die afwijzing van Jezus, die afwijzing door Zijn eigen volk Israël. Paulus zegt dan: 'Israël

heeft in meerderheid de boodschap van Jezus afgewezen, en dáárdoor is het Evangelie naar alle heidenvolken gegaan. Maar aan het eind, als de volheid van die heidenvolken binnengegaan is, dan zal die boodschap toch óók weer terugkomen bij Israël, als een boemerang vol zegen. Hij zegt in Romeinen 11: 25: 'Een deel van Israël is onbuigzaam geworden, en dat blijft zo totdat de andere volken voltallig zijn toegetreden. Dan zal heel Israël worden gered.' Kijk, daar heb je die trouw van God! Merk je het? God wil dat die boodschap verder gaat! Hij wil dat die hele bruiloftsmaal vol raakt! En er is áltijd nog meer plek! Altijd! Ook voor u, voor jou, en ook voor je familieleden, en ook voor je vrienden en ook voor je collega's, en ook voor je burens, voor iedereen! Hoor je dat? Er is plaats voor iedereen! Vers 10: 'De dienaren gingen de straat op en brachten alle mensen die ze tegenkwamen bijeen, zowel goede als slechte.' Kijk, 'goede mensen', dat begrijp ik. Maar 'slechte mensen'... Ja, die ook! Weet je, er is niemand zó royaal als deze Koning! Deze hemelse Koning, God Zelf! Het woordje 'royaal', weet je wat dat betekent? Dat betekent 'koninklijk'! *Royal*! Zijn feest is echt een groot feest! Ik weet niet hoe het in uw leven is, hoe die boodschap bij jou is terechtgekomen. De dienaren in het verhaal van Jezus gaan op weg, alle kanten op. Misschien waren het je ouders die het je vertelden, over Jezus, en over Zijn liefde voor mensen. Dat Hij ook jou kent en naar je gebed luistert. Misschien was het een juf op school, of een meester. Misschien waren het de burens, waar je weleens bleef eten en die dan een verhaal uit de Bijbel gingen lezen. Misschien heb je de boodschap opgepikt via een podcast, of van een influencer, of door muziek die je raakte. Misschien was je bij de bruiloft van een collega, en kwam je zo in een kerkdienst. God heeft héél veel manieren om je te bereiken.

Een week of drie geleden las ik een interview met Gabriël Anthonio (zie foto). Hij is hoogleraar sociologie van leiderschap, organisaties en duurzaamheid aan de Rijksuniversiteit Groningen. Vorig jaar was hij bij ons te gast in de Laurenskerk in Rotterdam en hield hij een indrukwekkende toespraak. Het interview stond in het *Nederlands Dagblad*.

Gabriël Anthonio vertelt dat hij uit een kunstzinnig gezin komt, waarin geloof niet aan de orde was. Hij zegt: 'We woonden in een bouwvallig boerderijtje in Paterswolde. Ik heb als kind een poos met laarzen naast mijn bed geslapen, omdat de kamer blank kwam te staan als het regende. "Dat ben van die aparten", werd er over ons gezegd in de boerengemeenschap waar we woonden. De Drentenaren moesten lachen om hoe we eruitzagen. Mijn ouders kochten bijvoorbeeld klompen en die verfdren ze dan blauw en roze. Er heerste thuis een cultuur van vrijheid en dwarsigheid.' En de hemelse Vader zag de jonge Gabriël en wilde ook hem uitnodigen voor het feest. Hoe? Niet via een juf of een meester, niet via een vriend, maar via twee bijzondere dromen. Ik lees het voor: 'Het klinkt misschien bizar, maar toen ik een jaar of negentien was, heb ik twee dromen gehad die mij confronteerden met de staat waarin ik leefde. De eerste droom was een soort nachtmerrie en toonde mij de duisternis waarin ik leefde. De tweede droom kreeg ik nadat ik was begonnen met bidden. Ik zag mezelf in een prachtig landschap staan, de duisternis was verdwenen. Ik was nogal stoer en negeerde emoties altijd. Maar deze dromen raakten een diepere laag in mijn leven. Na de eerste droom heb ik mijn ouders gevraagd of ze misschien ergens een bijbel hadden. In het stoffige exemplaar dat ze tevoorschijn haalden, ontdekte ik het Onze Vader. Dat las ik vervolgens elke avond voor mezelf. Ik begreep de woorden niet, maar op een of andere manier gaf dat gebed mij rust.' Besef je dat God ook jou roept? Zelfs al heb je nog nooit een bijzondere droom gehad. Misschien zeg je: 'Ik kan me niet herinneren dat Hij me ooit geroepen heeft.' Nee, Hij roept jou nú! Nú! Vandaag is die uitnodiging speciaal voor jou! De uitnodiging voor het feest! Dit is jóúw dag! Je zegt misschien: 'Ja, maar... hoe moet dat dan? Hoe kom ik daar? En wat moet ik

aantrekken?' Weet je, het staat er niet bij, maar iedereen in de tijd van Jezus wist hoe dat werkte: als je naar een feest ging in het paleis, dan kreeg je dáár je feestkleden. Daar zorgde de koning voor! Je hoefde je niet druk te maken over kleden, nee, er hing een prachtig gewaad voor je klaar.

4. Jezus geeft je feestkleding, aanvaard Gods voorwaarden!

En daarom is het ook zo bizar dat er daar in die feestzaal iemand is, die géén feestkleden aanheeft. Hoe kan dat? Ze worden je aangeboden! Je hoeft er niets voor te doen! De koning zegt verbaasd, in vers 12: 'Vriend, hoe ben je hier binnengekomen terwijl je niet eens een bruiloftskleed aanhebt?' En dan staat er: 'De man wist niets te zeggen.' Hij viel helemaal stil. Voor dit gedrag is maar één verklaring: deze man was te trots om zijn eigen kleden te verwisselen voor de kleden van de koning. Iedereen kon ze wel aantrekken, maar hij niet! En als dat gebeurt, dan zegt de koning: 'Weg jij! Jij wilt er niet bij horen? Dan hóór je er ook niet bij.' Wat bedoelt Jezus met dit nare eind van zijn verhaal? Weet je wat Hij wil zeggen? Als jij bij God wilt horen, dan zul je moeten beseffen dat je ándere kleden nodig hebt om in Zijn Koninkrijk te kunnen leven. Jouw kleden, mijn kleden, die zitten vol scheuren en vlekken. God zij dank mogen we goede dingen doen, maar we hebben ook fouten en gebreken. We zijn mensen met zonde en schuld voor God. En precies daarvoor kwam Jezus. Hij nam onze zonden op Zijn schouders en ging ermee naar het kruis. Hij betaalde al onze rekeningen bij God. En Hij zegt: 'Geef Mij maar jouw vuile kleden, je kapotte kleden, Ik geef je feestkleding, zuiver, nieuw, blinkend wit.' Die man, daar in de zaal, die wil bij God horen op zijn eigen voorwaarden. Maar dat kan niet. En het is goed om daar over na te denken: wil jij christen zijn op Gods voorwaarden, of op jouw eigen voorwaarden? Wil jij zélf bepalen wat je wel doet, wat je niet doet? Of buig je voor je Koning, en zeg je: 'Heer, leer mij Uw weg?'

Gabriël Anthonio vertelt hoe hij leerde dat hij Jezus nodig had, dat hij als het ware nieuwe kleden nodig had. Ook nadat hij was gaan bidden was hij bepaald nog geen gemakkelijk mens. Hij zegt: 'In de stad was ik echt een mannetje; ik raakte geregeld in vechtpartijen verzeild. Op een zaterdagavond ontmoette ik een meisje die tegen half één zei dat ze echt naar huis moest omdat ze de volgende dag naar de kerk ging. Ik werd nieuwsgierig en zei dat ik daar ook weleens heen wilde. De volgende dag ben ik met haar meegegaan naar die evangelische gemeente in Groningen. De boodschap – Jezus is voor jou gestorven – raakte me diep. Ik heb best wat vechtpartijen meegemaakt en zag dat veel mensen wegliepen als het spannend werd. Ik dacht: wow, Jezus is niet weggelopen toen het erop aankwam. Hij heeft heel zijn missie volbracht. Als Hij voor mij is blijven staan omdat Hij van me houdt, dan wil ik wel bij Hem horen. Op die dag kwam ik tot geloof.' Dat is het: Jezus stierf voor jou. Hij geeft je nieuwe kleding, de kleding die past bij een bruiloft. 'Velen zijn geroepen,' zegt Jezus tenslotte in vers 14, 'maar slechts weinigen uitverkoren.' Op die zin heb ik veel lopen kauwen. 'Velen zijn geroepen', dat is wel duidelijk in het verhaal van Jezus. Al die mensen die niet kwamen, maar ook die wél kwamen. 'Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.' Wat is dat dan, uitverkoren zijn? Ik heb weleens gedacht dat God uit de hemel naar mensen keek en zei: 'Die wel, die niet, die wel, die niet.' En als je aan zo'n God denkt, dan is dat vreselijk. Pure willekeur. Maar wat zegt Jezus Zelf? Wanneer ben je uitverkoren? Nou, lees gewoon wat er staat: als je bent uitgenodigd voor de bruiloft en je doet twee dingen: je gáát, en je aanvaardt die prachtige feestkleding die Jezus jou aanbiedt. En als je dán in de bruiloftsmaal zit, dan mag je het weten, vol verbazing: 'Ik ben uitverkoren! Wat een wonder...'

Is je leven dan altijd makkelijk? Nee, zeker niet. Gabriël Anthonio vertelt over zijn zoon, die een verstandelijke beperking heeft en autistisch is. Gabriël en zijn vrouw hebben vaak veel vragen. Maar hij zegt: 'Boven in het huis heb ik mijn eigen plek om stil te worden en waar ik God mag zoeken. Mijn bijbel ligt er en een dagboek van de evangelist Oswald Chambers. Ik heb elke keer in mijn leven Gods hand mogen ervaren, ook toen ik nog niet wist dat Hij bestond en aanwezig was.' Gods hand, die is er ook in uw leven, in jouw leven. En die hand wijst vooruit, naar het feest, het grote feest, de bruiloft van het Lam. Je bent van harte welkom! Amen.